

Я жду коли вечір своє діло зробить
Коли рекламно охопить місто профанація
Коли засвітяться вогні і згасне небо
І замигтить в очах святкова ілюмінацій.
Я жду хвилі коли шляхи зйдуться
Перетинуться паралелі і збіжаться спіралі
Всі шляхи і напрями уже давно рвуться
Всі шляхи сходяться до містичної магістралі.

2. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .